

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Dagmar Novotnou v právní věci navrhovatelky: **RYANAIR DAC**, registrační číslo 104547

sídlo Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko

zástupce Mgr. Zdeněk Beránek, advokát

sídlo Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti

odpůrkyni: **Kiwi.com s.r.o.**, IČO 29352886

sídlo Lazaretní 925/9, Zábřovice, 615 00 Brno

zástupce JUDr. Petr Bříza, LL.M., Ph.D., advokát

sídlo Klimentská 1216/46, 110 00 Praha

o návrhu na nařízení předběžného opatření

takto:

I. Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by odpůrkyni byly uloženy povinnosti:

1) Zdržet se poskytování osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovává uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, následující informace: „*Některé letecké společnosti vám za odbavení na letišti mohou účtovat poplatek. Budete se tak pravděpodobně muset odbavit na letišti a zaplatit poplatek, který si letecká společnost může účtovat.*“,

2) Zdržet se předávání navrhovatelce osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o e-mailové adrese, o bydlišti a o platební kartě ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly.,

3) Odstranit závadný stav, tj. opravit osobní údaje osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o e-mailové adrese a o platební kartě, které navrhovatelce předala ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly.,

se zamítá.

II. Navrhovatelce se vrací zaplacená jistota ve výši 50 000 Kč.

Odůvodnění:

Navrhovatelka se podáním, které bylo doručeno Krajskému soudu v Brně dne 4. 1. 2021, domáhala, aby odpůrkyni byly uloženy povinnosti zdržet se poskytování věcně nesprávných informací o podmínkách letecké přepravy a dalších službách poskytovaných navrhovatelkou ve všech jazykových verzích webu kiwi.com a ve veškeré komunikaci a dokumentech, které odpůrkyně zasílá osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou a to zejména věcně nesprávných informací, které navrhovatelka jednoznačně konkretizovala pod body i) až vi) návrhu, které jsou uvedeny na dokumentu „elektronický lístek/přehled cesty“, připojený k emailu nazvanému „musíte se odbavit u letecké společnosti“ či „musíte se odbavit na letišti“. Dále požadovala uložení povinnosti odpůrkyni zdržet se předávání navrhovatelce nesprávných osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu

kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, a to zejména údajů o emailu a bydlišti těchto osob a o identifikaci jejich platební karty a nárokovala, aby odpůrkyni byla uložena povinnost odstranit závadný stav opravou věcně nesprávné informace o podmínkách letecké přepravy a dalších službách poskytovaných navrhovatelkou, které již poskytla osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou a které ještě nezahájily leteckou přepravu; a aby opravila nesprávné osobní údaje osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, a to zejména údajů o emailu a bydlišti těchto osob a identifikaci jejich platební karty, které již předala navrhovatelce. Návrh na nařízení předběžného opatření opřela navrhovatelka o tvrzení, že se s odpůrkyní střetává v oblasti podnikání souvisejícího s leteckou přepravou. Navrhovatelka leteckou přepravu provozuje. Odpůrkyně je zprostředkovatelkou uzavírání smluv o letecké přepravě mezi cestujícími a leteckými dopravci, tj. i navrhovatelkou, což činí prostřednictvím internetového vyhledávače letenek na webu kiwi.com, umožňujícího rezervaci letenek a jejich koupi. Navrhovatelka zjistila, že odpůrkyně poskytuje cestujícím věcně nesprávné informace, v důsledku kterých jí musí cestující předat vybrané osobní údaje ve lhůtě nejpozději do 24 hodin před odletem s tím, že pakliže se tak nestane, budou se cestující muset odbavit na letišti a zaplatit za odbavení poplatků, byť ale navrhovatelka umožňuje odbavení on-line bezplatně až do dvou hodin před odletem. Navíc mění odpůrkyně základní osobní údaje cestujících, které od cestujících získává při provedení rezervace na webu kiwi.com. Navrhovatelce tak poskytuje informace jiné, nesprávné, případně i smyšlené, týkající se zejména adres bydliště, emailových adres cestujících a údajů o jejich platebních kartách. Toto jednání odpůrkyně je způsobilé cestujícím přivodit újmu, neboť ti nemohou přímo kontaktovat navrhovatelku, nemohou spravovat svoji rezervaci a navrhovatelka jim nemůže poskytovat potřebné informace např. o změně letových plánů nebo o náhradách škod vyvolaných zpožděním nebo zrušením letu. Odpůrkyně tak porušuje pravidla hospodářské soutěže a zasahuje do dobré pověsti navrhovatelky, přičemž současně porušuje zákon o ochraně spotřebitele. Navrhovatelka poukázala na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004, ze dne 11. 2. 2004 a měla za prokázané, že popsáním jednáním odpůrkyně znemožňuje navrhovatelce řádné plnění povinností stanovených jí právními předpisy, v důsledku čeho jí i jednotlivým cestujícím hrozí újma jak majetková, tak nemajetková. Proto měla za nezbytné, aby byly prozatímne nařízeným předběžným opatřením upraveny poměry účastníků řízení.

Odpůrkyně v průběhu řízení ve svých odvoláních a vyjádřeních namítala, že nejedná v rozporu s dobrými mravy soutěže a neporušuje zásady hospodářské soutěže. Za rozhodné měla, že navrhovatelce nepředává nesprávné osobní údaje cestujících, přičemž zdůraznila, že se souhlasem cestujících vytváří jejich unikátní emailovou adresu zprostředkovávající komunikaci mezi navrhovatelkou a cestujícími. Argumentovala nepřiměřeností dopadu nařízení předběžného opatření do svého podnikání, při tvrzení, že by poskytované informace musela měnit v desítkách jazyků a pakliže by navrhovatelkou požadované údaje měla poskytovat již při rezervaci, bylo by jí reálně zabráněno v poskytování potřebných služeb a tím i realizaci jejího vlastního podnikání. Poskytnutí údajů o platební kartě označila za těžko technicky realizovatelné a popsala vystavení tzv. unikátní platební karty, rovněž zřizované na základě souhlasu uděleného odpůrkyni cestujícími, využívané pro vlastní platební styk. Následně svoji obranu doplnila tvrzeními, že neexistuje potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků řízení, protože údaje o cestujících v rozsahu individuální emailové adresy a také platebních údajů vztahujícím se k jednotlivým cestujícím, odpůrkyně poskytuje navrhovatelce na základě smlouvy uzavřené s cestujícími, kteří si v rámci svobodného rozhodnutí služby odpůrkyně vybrali a udělili odpůrkyni výslovný pokyn, aby emailovou adresu a platební údaje pro cestující vytvořila. Poskytování osobních údajů cestujících navrhovatelce proti vůli cestujících by tak vedlo k porušení nařízení GDPR. Vyzdvihla, že platné právní předpisy nestanoví povinnost leteckým dopravcům plnit jejich informační povinnosti prostřednictvím emailu, naopak v oblasti cestovního ruchu včetně zprostředkování letecké přepravy a služeb

cestovních kanceláří se jedná o zcela standardní a uznávaný obchodní model, k čemuž poukázala na ustálenou judikaturu soudního dvora Evropské unie (např. rozsudek ze dne 21. 12. 2021 ve věci C-263/20 dovozující, že nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 261/2004 ze dne 11. 2. 2004 stanovující společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, upravující předávání informací specificky pro leteckou dopravu, nebrání tomu, aby dopravce plnil svou informační povinnost vůči cestujícím prostřednictvím platformy a on-line zprostředkovatelům). Doplnila, že ani v případě, kdy zákazníci provádí rezervaci letenek u navrhovatelky prostřednictvím webu či aplikace navrhovatelky, tj. nikoli prostřednictvím odpůrkyně nebo jiného zprostředkovatele, mohou zadat pouze jednu emailovou adresu osoby, která rezervuje více letů. V takovém případě tudíž navrhovatelka rovněž nedisponuje emailovými adresami všech cestujících a veškeré informace pak zasílá pouze na předmětnou jedinou emailovou adresu, čímž plní informační povinnost ve vztahu ke všem ostatním cestujícím prostřednictvím jednoho zástupce, tj. osoby, která rezervaci provedla. Za zásadní posléze označila skutečnost, že navrhovatelkou napadaný obchodní model odpůrkyně existuje devět let, kdy odpůrkyně předává navrhovatelce unikátní emailové adresy a platební údaje, aniž by po celou tu dobu navrhovatelka bez ohledu na pandemii nemoci covid 19 prokazovala, že by až nyní docházelo k jakékoli nezbytnosti tento zavedený stav měnit, když navíc ani po dobu, co je vedeno toto soudní řízení o nařízení předběžného opatření, navrhovatelka netvrdí reálný projev skutečností odůvodňujících potřebu nařízení předběžného opatření, byť od návrhu na nařízení předběžného opatření uplynuly téměř dva roky, a proto by se důsledky tvrzeného nekalého jednání odpůrkyně musely projevit. Uzavřela, že navrhovatelce předává přesně takové údaje, k jejichž předání obdržela od jednotlivých zákazníků souhlas, přičemž zákazníci vedle souhlasu s všeobecnými obchodními podmínkami odpůrkyně dávají také výslovný souhlas s předáním unikátní emailové adresy a platebních údajů jednotlivým dopravcům. Pokud jde o povinnost předávání údajů o bydlišti, odpůrkyně navrhovatelce již po několik měsíců adresu bydliště svých zákazníků předává a ta je tak navrhovatelce poskytnuta. Navrhla proto návrh na nařízení předběžného opatření jako plně nedůvodný zamítnout.

Krajský soud v Brně usnesením j.č. 17 Nc 1/2021-25, ze dne 5. 1. 2021, předběžné opatření ve znění navrženém navrhovatelkou nařídil.

K odvolání odpůrkyně ze dne 21. 1. 2021 rozhodl Vrchní soud v Olomouci usnesením č.j. 4 Cmo 38/2021-177, ze dne 17. 3. 2021 tak, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2021, č.j. 17 Nc 1/2021-25, v plném rozsahu potvrdil.

Ústavní soud následně ve věci ústavní stížnosti stěžovatelky, odpůrkyně, proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci č.j. 4 Cmo 38/2021-177, ze dne 17. 3. 2021 a usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 17 Nc 1/2021-25, ze dne 5. 1. 2021, rozhodl nálezem sp. zn. II. ÚS 1440/21, ze dne 23. 8. 2021 tak, že předmětnými usneseními Krajského soudu v Brně a Vrchního soudu v Olomouci bylo porušeno základní právo stěžovatelky na svobodu projevu vůle podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina) a právo podnikat podle čl. 26 odst. 1 Listiny ve spojení s právem na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, a proto tato rozhodnutí zrušil.

Navrhovatelka podáním ze dne 3. 9. 2021 navrhla, aby soud připustil změnu návrhu na nařízení předběžného opatření, když místo původně navrhovaných povinností, které by ve formě tzv. zdržovacích a odstraňovacích povinností měly být odpůrkyni uloženy, požadovala uložení povinnosti odpůrkyni: 1./ aby se zdržela poskytování informací osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovává uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, ve znění „Některé letecké společnosti vám za odbavení na letišti mohou účtovat poplatek. Budete se tak pravděpodobně muset odbavit na letišti a zaplatit poplatek, který si letecká společnost může

účtovat.“, 2./aby se zdržela předávání navrhovatelce osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o e-mailové adrese, bydlišti a o platební kartě ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly, 3./ aby odstranila závadný stav opravou osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o e-mailové adrese a o platební kartě, které navrhovatelce předala, ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly.

Krajský soud v Brně usnesením č.j. 17 Nc 1/2021-291, ze dne 8. září 2021, ve výroku I. připustil změnu návrhu na nařízení předběžného opatření ve smyslu podání navrhovatelky ze dne 3. září 2021 (výrok I.), návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by byla odpůrkyni uložena povinnost zdržet se poskytování osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovává uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou následující informace: „*Některé letecké společnosti vám za odbavení na letišti mobou účtovat poplatek. Budete se tak pravděpodobně muset odbavit na letišti a zaplatit poplatek, který si letecká společnost může účtovat.*“, zamítl (výrok II.), ve výroku III. nařídil předběžné opatření, kterým odpůrkyni uložil povinnost zdržet se předávání navrhovatelce osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o emailové adrese, bydlišti a o platební kartě ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly a ve výroku IV. návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by byla odpůrkyni uložena povinnost odstranit závadný stav opravou osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o emailové adrese a o platební kartě, které navrhovatelce předala ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyně neposkytli, zamítl.

Vrchní soud v Olomouci usnesením č.j. 4 Cmo 165/2021-671, ze dne 23. 11. 2021, k odvolání obou účastníků řízení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2021, č.j. 17 Nc 1/2021-291, v plném rozsahu potvrdil.

Ústavní soud České republiky nálezem sp. zn. III. ÚS 356/22, ze dne 7. 6. 2022, ve věci ústavní stížnosti stěžovatelky, odpůrkyně, proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. 11. 2021, j.č. 4 Cmo 165/2021-671 a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2021, č.j. 17 Nc 1/2021-291, za účasti Vrchního soudu v Olomouci, Krajského soudu v Brně a společnosti RYANAIR DAC, registrační číslo 104547, sídlo Airside Business Park, Swords, Co. Dublin, Irsko, rozhodl tak, že shora cit. rozhodnutí odvolacího soudu i soudu I. stupně zrušil na základě přijatých závěrů, že těmito usneseními bylo porušeno právo stěžovatelky na přístup k soudu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo na spravedlivý proces zaručené článkem 6. odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V odůvodnění nálezu uvedl, že Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí připustil ve výroku I. změnu návrhu na nařízení předběžného opatření a současně stěžovatelku poučil, že proti tomuto výroku není odvolání přípustné podle § 202 odst. 1 písm. d) o. s. ř. Stěžovatelka následně rozhodnutí Krajského soudu v Brně napadla pouze co do výroku III., přičemž v odvolání namítla, že „*soud I. stupně připustil změnu původního petitu návrhu na vydání předběžného opatření v rozporu s občanským soudním řádem*“. Vrchní soud v Olomouci pak při posouzení věci vyšel ze stejných úvah jako soud I. stupně s tím, že účastníci řízení odvoláním výrok I., jímž byla připuštěna změna návrhu na nařízení předběžného opatření, nenapadli, když odvolání proti tomuto výroku ani není ze zákona možné. Dle Ústavního soudu však oba soudy pochybily, neboť nerespektovaly závěr plynoucí ze stanoviska pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl ÚS - st. 43/16, ze dne 15. 11. 2016, ze kterého se podává, že bylo úkolem odvolacího soudu, aby v rámci řízení o odvolání proti rozhodnutí ve věci samé v plném rozsahu přezkoumal také rozhodnutí o nepřipuštění změny žaloby. Ústavní soud rovněž poukázal na závěry Nejvyššího soudu vyjádřené v rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 1441/2007, ze dne 22. 10. 2009, potvrzující, že pakliže rozhodnutí o připuštění změny návrhu na nařízení předběžného opatření nebylo učiněno samostatným

usnesením, ale bylo součástí usnesení, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na nařízení předběžného opatření jako takového, dopustil se soud I. stupně procesně nešťastného rozhodnutí (jednalo se o vadu řízení), neboť i v případě návrhu na nařízení předběžných opatření je žádoucí, aby byl předmět řízení postaven najisto ještě před vynesením samotného rozhodnutí, byť se jedná o rozhodnutí mající toliko předběžnou povahu. Ústavní soud uzavřel, že Krajský soud v Brně i Vrchní soud v Olomouci svými usneseními porušily základní ústavní právo stěžovatelky na přístup k soudu podle čl. 31 odst. 1 Listiny a právo na spravedlivý proces zaručené článkem 6 odst. 1 Úmluvy, a proto stížnosti vyhověl. Současně Krajskému soudu uložil, aby ve věci znovu rozhodl a zejména poučil stěžovatelku o možnosti podání odvolání rovněž proti výroku, jímž byla připuštěna změna návrhu na nařízení předběžného opatření.

Navrhovatelka v podání ze dne 28. 6. 2022 poukázala na jednoznačnou úpravu vyplývající z definice § 202 odst. 1 písm. d) o.s.ř., podle které odvolání není přípustné proti usnesení, jímž byla nebo nebyla připuštěna změna návrhu a současně výslovně potvrdila, že trvá na změně svého návrhu, kterou učinila podáním dne 3. 9. 2021 z důvodů, které v tomto podání podrobně rozvedla.

Odpůrkyně se v podání ze dne 23. 6. 2022 vyjádřila k navržené změně návrhu na nařízení předběžného opatření tak, že aplikace § 95 o.s.ř. v řízení o předběžném opatření není přípustná. Současně konkretizovala odůvodnění, proč v kontextu dosavadního průběhu řízení není dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků řízení a s přihlédnutím ke své obraně navrhl, aby soud změnu návrhu na nařízení předběžného opatření nepřipustil a návrh na nařízení předběžného opatření zamítl.

Krajský soud v Brně vázán právními závěry Ústavního soudu vyjádřenými v nálezu sp. zn. III. ÚS 356/2022, ze dne 7. 6. 2022, proto ve věci rozhodl usnesením č.j. 17 Nc 1/2021-735, ze dne 30. 6. 2022, tak že připustil změnu návrhu na nařízení předběžného opatření ve znění výroku tohoto usnesení, tj. na uložení povinnosti odpůrkyni zdržet se poskytování osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovává uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, následující informace: „*Některé letecké společnosti vám za odbavení na letišti mohou účtovat poplatek, budete se tak pravděpodobně muset odbavit na letišti a zaplatit poplatek, který si letecká společnost může účtovat.*“; dále na uložení povinnosti zdržet se předávání navrhovatelce osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o emailové adrese, o bydlišti a o platební kartě ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly a konečně na uložení povinnosti odpůrkyni odstranit závadný stav opravou osobních údajů osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou a o emailové adrese a o platební kartě, které navrhovatelce předala ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposkytly. Usnesení nabylo právní moci dne 7. 7. 2022.

Pravomoc soudů České republiky k rozhodnutí věci je dána na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. 12. 2012 a také podle § 9 písm. h) ve spojení s § 84, § 85 odst. 3 a § 85a) o.s.ř. je věcně a místně příslušným k posouzení věci Krajský soud v Brně.

Podle § 74 odst. 1 o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Podle § 75 odst. 1 o.s.ř. předběžné opatření nařídí předseda senátu na návrh.

Podle § 75b) odst. 4 o.s.ř. byl-li návrh na nařízení předběžného opatření pravomocným usnesením soudu I. stupně zamítnut, byl-li tento návrh pravomocně odmítnut nebo bylo-li řízení o tomto návrhu pravomocně zastaveno, soud složenou jistotu vrátí.

Podle § 75c) odst. 1 o.s.ř. soud nařídí předběžné opatření, které splňuje podmínky stanovené v § 75 odst. 2 o.s.ř., jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen a jestliže budou osvědčeny alespoň skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

Podle § 76 odst. 1 a 2 o.s.ř. může být soudem předběžným opatřením účastníkům uloženo zejména, aby nenakládali s určitými věcmi nebo právy, něco vykonali, něčeho se zdrželi nebo něco snášeli, přičemž předseda senátu při nařízení předběžného opatření uloží navrhovateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal u soudu návrh na zahájení řízení ve věci samé. (Poznámka soudu - navrhovatelka v souladu s výrokem IV. usnesení Krajského soudu v Brně č.j. 17 Nc 1/2021-25, ze dne 5. 1. 2021, byť následně zrušeného předmětným nálezem Ústavního soudu II. ÚS 1440/21, již návrh na zahájení řízení ve věci samé podala).

Navrhovatelkou tvrzené skutečnosti, a to i v návrhu na připuštění změny návrhu na nařízení předběžného opatření ze dne 3. 9. 2021, jakož i odpůrkyní namítanou obranu soud posuzoval z jimi navržených listin, ze kterých osvědčil následující rozhodné skutečnosti.

Z veřejně dostupného výpisu z obchodního rejstříku Krajského soudu v Brně, oddíl C, vložka 74565 soud osvědčil zejména právní osobnost odpůrkyně a její zapsaný předmět podnikání.

Právní osobnost navrhovatelky soud osvědčil z Potvrzení o její existenci, vydaného Úřadem registrace společností dne 15. 3. 2016, obsahujícího údaje, že navrhovatelka byla založena 2. 11. 1984 a byla registrována u Úřadu pod uvedeným registračním číslem 104547.

Z obsahu emailové korespondence soud osvědčil informace a pokyny k odbavení online nebo na letišti, vedené pod názvem „Potřebujeme další informace o cestujících“ ze dne 23. 10. 2020 a ze dne 30. 11. 2020 pod označením „Potvrzeno – elektronická letenka v příloze“, pod označením „Elektronický lístek/přehled cesty“ ze dne 23. 10. 2020 a ze dne 30. 11. 2020, pod označením „Musíte se odbavit na letišti“ ze dne 26. 10. 2020 a 30. 11. 2020.

Soud osvědčil navrhovatelkou tvrzené skutečnosti o jednání odpůrkyně také z výpisu z webových stránek odpůrkyně o „online odbavení s kiwi“, z výpisu z interního systému navrhovatelky provedeného po zkušebních letech rezervovaných ve dnech 23. 10. 2020 a 30. 11. 2020, z korespondence mezi navrhovatelkou a cestujícími vedené ve dnech 30. 9. 2020 a 8. 4. 2020, týkající se nevrácené částky zaplacené za rezervaci zrušeného letu a neposkytnutí informací cestujícím o změně letiště, odletu a právy souvisejícími se zrušením letů v důsledku pandemie nemoci Covid - 19. Soud rozhodně navrhovatelkou tvrzené skutečnosti osvědčil i z Vyjádření irské komise pro regulaci dopravy ze dne 2. 7. 2020.

Reálný stav mezi účastníky řízení a to i ve vazbě na cestující soud osvědčil z výzvy zasláné navrhovatelkou odpůrkyní ve smyslu, aby se tato zdržela nekalého jednání ze dne 18. 11. 2020, z odpovědi odpůrkyně datované dne 27. 11. 2020 a z připojené repliky navrhovatelky ze dne 4. 12. 2020 a dále z korespondence vedené mezi navrhovatelkou a cestujícími ve dnech 19. 9. 2012 až 27. 1. 2021.

Z rozhovoru (Lidové noviny z 16. 6. 2020) soud osvědčil vyjádření jednatele odpůrkyně pana O. Dlouhého, že „odpůrkyně je ve své podstatě brokerem, travel - technologickou společností,

uzavírající obchody za dopravce, tj. smlouva platí mezi aerolinkou a zákazníkem, nikoli mezi námi a zákazníkem.“

Soud také osvědčil tvrzení navrhovatelky o obsahu a odůvodnění rozhodnutí Zemského soudu v Hamburku pod sp. zn. 327 0 310/20, ze dne 8. 10. 2020.

Z dalších konverzací s cestujícími, z recenzí cestujících na služby poskytované odpůrkyní, z e-mailu ze dne 24. 10. 2020 a z Článku ze dne 30. 1. 2020 na portálu „z dopravy.cz“ soud osvědčil aktuální stav související s poskytováním informací o omezení služeb v souvislosti s pandemií Covid - 19 a to i ve spojení s poskytováním kompenzací, zejména vrácením ceny za zrušené lety.

Z výpisu z webových stránek kiwi.com soud osvědčil zveřejnění informace ve znění „Některé letecké společnosti vám za odbavení na letišti mohou účtovat poplatek. Pokud nám nejpozději do 24 hodin před odletem neposkytnete své údaje, nebudeme vás moci odbavit online. Budete se tak pravděpodobně muset odbavit na letišti a zaplatit poplatek, který si letecká společnost může účtovat.“

Z výpisu z webových stránek navrhovatelky a <https://www.ryanair.com/cz/cs/uzitecne-informace/centrum-pomoci/podminky> soud osvědčil, že v případě cestujících, kteří si zakoupili leteckou přepravu poskytovanou navrhovatelkou prostřednictvím zprostředkovatelů, se již ani neodbavují ve standardním procesu, ale musí pouze před odletem projít procesem ověření nejpozději 120 minut před odletem, které lze provést online na webové stránce navrhovatelky <https://onlineform.ryanair.com/cz/cs/online-verification> (za poplatek 0,35 EUR) nebo přímo na letišti (bez poplatku).

Z usnesení Krajského soudu v Brně j.č. 73 Nc 16/2021-113, ze dne 23. 8. 2021, soud osvědčil tvrzení navrhovatelky o tom, že odpůrkyni byla uložena povinnost zdržet se ve vztahu k letecké přepravě zajišťované navrhovatelkou poskytování služby označené v obchodních podmínkách odpůrkyně jako online odbavení (tzv. check-in).

Z dopisu odpůrkyně ze dne 9.1.2012 soud osvědčil, že odpůrkyně po nařízení předběžného opatření j.č. 17 Nc 1/2021-25, ze dne 5. 1. 2021, realizovala částečnou úpravu svých informací pro cestující.

Z návrhu na nařízení exekuce soud osvědčil, že dne 28. 1. 2021 podala navrhovatelka návrh na nařízení exekuce k výkonu povinností uložených předmětným předběžným opatřením.

Z výpisu z webových stránek o rezervaci zkušební letu ze dne 18. 8. 2021 kiwi.com soud osvědčil tvrzení, že odpůrkyně disponuje údaji o bydlišti cestujících (tento údaj byl uveden jmenovitě u P.M. na stránkách kiwi.com).

Ze stížnosti na navrhovatelku, vyhotovené Veřejnoprávním úřadem Danish Transport, soud osvědčil, že se týkala konkrétních cestujících, jimž byl zrušen specifikovaný let s navrhovatelkou na londýnské letiště Stansted v důsledku mimořádných okolností pandemie Covid - 19, když stížnosti bylo vyhověno za situace, že navrhovatelka proplatila výdaje za letenky cestujících cestovní agentuře fungující online, jejímž prostřednictvím si cestující letenky zakoupili, tyto cestující se spojili s cestovní agenturou, aby získali náhradu výdajů, ty jim však do doby rozhodnutí Úřadu nebyly poskytnuty, což Úřad hodnotil jako porušení povinnosti vyplývající z čl. 5) a čl. 8 (nařízení ES) č. 261/2004 o právech cestujících v letecké dopravě, když dle těchto ustanovení tím, že navrhovatelka proplatila výdaje za letenku cestovní agentuře, nesplnila svou povinnost stanovenou jí předmětným

nařízením vůči cestujícím, a proto jí byla uložena povinnost plnou částku za zaplacenou letenku uhradit.

Z obchodních podmínek odpůrkyně soud osvědčil tvrzení navrhovatelky o informaci v těchto podmínkách obsažené ve znění, že pakliže si cestující nezakoupí placený tarif nebo balíček služeb, pak může odpůrkyně cestujícímu neposkytnout svou službu nazvanou služba zákaznické podpory – dostupnost e-mailové podpory, přičemž ze zkušební rezervace ze dne 1. 9. 2021, která byla k obchodním podmínkám připojena, soud osvědčil, že si odpůrkyně za své placené tarify (Tarif Standard a Tarif Flexi) účtuje poplatky v hodnotě několika sto korun českých a že tzv. Tarif Saver, který není placený, v sobě onu službu e-mailové podpory nezahrnuje.

Z všeobecných podmínek přepravy navrhovatelky platných k 7. 7. 2021 soud osvědčil kromě jiného úpravu podmínek rezervace a dokumentace osobních údajů, ceny letenek včetně daní, taxi a poplatků, podmínky speciální asistence, odbavení nástupu na palubu a přidělování sedadel, jakož i další podmínky vztahující se k letecké přepravě prostřednictvím navrhovatelky.

Z článku zveřejněného na www.idnes.cz pod nadpisem Vrátit peníze ze zrušený let, nejpomaleji si v tom vede Ryanair soud zjistil situaci ve vztahu pandemii koronaviru, související s nutností zrušit v rozhodné době května 2020 tisíce letů a s tím související povinnosti vrátit zákazníkům peníze, kdy zejména byl kritizován přístup navrhovatelky (matoucí zákazníky četnými změnami a tvrzeními, že náhrady se zpracovávají, přičemž zákazníci mohou na vrácení peněz čekat téměř jeden rok).

Z překlada rozhodnutí Agentury pro hospodářskou soutěž a marketing Itálie ze dne 11. 5. 2021 soud osvědčil, že navrhovatelce byla uložena pořádková pokuta za shledanou odůvodněnou agresivní obchodní praktiku a protiprávní jednání v souvislosti s nesprávným jednáním navrhovatelky při tzv. poprodejní pomoci poskytované jejím zákazníkům, zejména v oblasti vrácení peněz za zrušené lety.

Z usnesení Městského soudu v Praze č.j. 2 Nc 1037/2021-18, ze dne 25. 8. 2021, soud osvědčil, že jím bylo nařízeno předběžné opatření ve věci navrhovatele Kiwi.com s.r.o. proti odpůrci RYANAR DAC Irsko, jímž byla odpůrci uložena povinnost zdržet se šíření sdělení, že navrhovatel vydává či poskytuje falešné palubní vstupenky pro lety odpůrce.

Z obchodních podmínek odpůrkyně soud zjistil úpravu smlouvy o poskytování služeb spočívající ve zprostředkování smlouvy o přepravě s dopravcem vybraným zákazníkem za dalších podmínek zde stanovených, včetně poplatků za jednotlivé služby a způsobu jejich vyúčtování, přičemž tyto všeobecné podmínky byly účinné, byly datovány 15. 1. 2021.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 74565, soud vzal za osvědčené, že odpůrkyně byla do obchodního rejstříku zapsána dne 17. 4. 2012, tehdy pod obchodní firmou SkyPicker.com s.r.o., s předmětem podnikán: výroba obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

Z tiskové zprávy zveřejněné dne 9. 6. 2021 soud osvědčil, že Úřad pro dohled nad hospodářskou soutěží a trhy (CMA) vyšetřuje, zda společnost British Airways a Ryanair neporušili spotřebitelské právo tím, že zákazníkům nenabídlí náhradu za lety, které nemohli legálně využít.

Z Prohlášení o dodržování předpisů o ochraně osobních údajů soud osvědčil návrh dohody o úpravě předávání osobních údajů odpůrkyní navrhovatelce v souladu s povinnostmi, které

odpůrkyni byly uloženy usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5. 1. 2021 j.č. 17 Nc 1/2021-25, přičemž listina nebyla opatřena žádným podpisem.

Z překladu článku „Italský antimonopolní úřad uložil společnosti Ryanair pokutu ve výši 4,2 mil. Eur za nevrácení peněz cestujícím, soud osvědčil oznámení o uložení pokuty navrhovatelce v souvislosti s tím, že cestujícím nevrátila peníze za lety zrušené po červnu 2020 v důsledku pandemie Covid 19.

Z obchodních podmínek odpůrkyně deklarovaných jako obchodní podmínky společnosti SkyPicker.com s.r.o. soud osvědčil, že deklarovaly svoji poslední aktualizaci v červenci roku 2014 a obsahovaly znění jednotlivých čl. 1. – 9. ve vztahu k rozsahu a způsobu zprostředkování služby při zajištění letenek a dalších s tím souvisejících záležitostech zprostředkovatelem – odpůrkyní ve prospěch jednotlivých cestujících z pohledu rezervace, resp. zprostředkování letecké dopravy mezi cestujícími a jednotlivými dopravci.

Z novinových článků soud osvědčil skutečnosti provázející vztahy mezi jednotlivými cestujícími a navrhovatelkou jako dopravcem na straně jedné, popř. mezi cestujícími a odpůrkyní jako zprostředkovatelkou dopravy na straně druhé, kromě jiného o obsahu plnění povinností ze strany navrhovatelky k vrácení zaplacené ceny za letenky.

Z rozhodnutí Zemského soudu v Hamburku sp. zn. 315 O 180/16 ve věci Ryanair proti SkyPicker soud osvědčil, že bylo datováno 27. 10. 2016 a byla jím zakázána společnosti SkyPicker předběžným opatřením, aby v rámci obchodní činnosti týkající se rezervování letecké přepravy na internetu vykazovala pouze celkovou cenu za rezervované lety, aniž by přitom zobrazila jednotlivé součásti cen a sice jak vysoká je cena vybíraná leteckou společností a jak vysoké jsou poplatky společnosti SkyPicker nebo jiných třetích subjektů, pokud se tomu děje tak, jak je to zřejmé ze zobrazení cen, které bylo ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Z článku „Ryanair objednává 75 letadel Boeing Max-8200 (celkem 210)“ soud osvědčil informaci o zahájení dodávek na začátku roku 2021, které by měly skončit v prosinci 2024, o objemu těchto objednávek letadel, jakož i o skutečnosti, která nastala u navrhovatelky v souvislosti s krizí způsobenou pandemií Covid 19. Zhruba shodný obsah měl i článek zveřejněný v hospodářských novinách „Ryanair chce 200 milionů cestujících, kupuje proto stovky letadel a nabere 2 000 pilotů“.

Z článku zveřejněného na „15.cz/rozhovory“ soud osvědčil rozhovor se zakladatelem odpůrkyně panem O. D. k dopadům pandemie na letectví, jakož i ve vztahu k realizaci činnosti společnosti při zprostředkování letenek, a to i v souvislosti s navrhovatelkou.

Ze stránky <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci> soud osvědčil informaci o zastavení letů z Británie do České republiky od „pondělka“ v souvislosti s pandemií Covid 19, článek byl datován 20. 12. 2020 a připojeny byly i informace o výskytu mutací v Itálii, Belgii a dalších pobaltských zemích, jakož i ve vztahu ke stanovisku WHO po výskytu nového kmene koronaviru (2021).

Z článku na „doprava.cz“ o nadpisu „Kiwi.com odmítá lidem vrátit peníze za zrušené lety, poskytne jim pouze kredity na nákup letenek“, soud osvědčil, že tuto skutečnost měla odpůrkyně uvést v tiskové zprávě z 22. 9. 2021.

Z tiskové zprávy Evropské komise z 30. 9. 2021 soud osvědčil v návaznosti na dialogy komise s vnitrostátními orgány na ochranu spotřebitele, že se šestnáct velkých leteckých společností zavázalo k lepšímu informování a včasnému odškodnění cestujících v případě zrušení letu, kdy komise v prosinci 2020 upozornila úřady vymáhající právo v oblasti spolupráce při ochraně

spotřebitele, aby se zabývaly praktikami leteckých společností souvisejícími se zrušením letů a poskytováním náhrad v kontextu pandemie Covid 19.

Z notářského zápisu NZ 28/2021 soud osvědčil, že byl vyhotoven 29. 10. 2021 notářem Mgr. Jakubem Straděm o osvědčení skutkového děje, kdy žadatel (zástupce Advokátní kanceláře Peterka a Partners Praha) požádal o osvědčení skutkového stavu průběhu vyhledání rezervace a nákupu letenky prostřednictvím internetového vyhledávače letenek Kiwi.com. Notář následně popsal, jakým způsobem postupoval při rezervaci letenky na 31. 10. z Prahy – přímý let do Bologna za 288 Kč a to i ve vztahu k zadávání příručního a odbavovaného zavazadla, k uhrazení ceny letenky a poplatku za zpracování, k odsouhlasení obchodních podmínek včetně podmínek záruky společnosti Kiwi.com a zásad pro zrušení cesty a vrácení peněz a zásad ochrany osobních údajů společnosti Kiwi.com a vybraného dopravce včetně společnosti Ryanair a vyslovení souhlasu s nimi, včetně tzv. dalších informací v textu notářského zápisu popsaných. Zachycený skutkový děj byl doplněn přílohou – printscreenem obrazovky počítače prostřednictvím kterého k osvědčení zjištěného skutkového stavu uvedeného v notářském zápisu došlo.

Z dalších emailů, chatů a korespondence vedené mezi navrhovatelkou a cestujícími, realizovaných zejm. v průběhu roku 2021, soud osvědčil vyžadování „potřebných dalších informací o cestujícím“ ze strany navrhovatelky, sdělení navrhovatelky, že nemůže vyhovět požadavkům cestujících ohledně dodatečných zavazadel, neboť je nemůže identifikovat z důvodu předání nesprávného emailu odpůrkyní, o nemožnosti vrátit celkovou částku cestujícím zaplacenou za rezervaci letu a také článek „Místo zpoždění řeší firmy na vymáhání kompenzací hlavně vratky za letenky, nejvíc je komplikují zprostředkovatelé“, z ledna 2021 na portálu „z dopravy.cz.“

Z interního dokladu odpůrkyně o nadpisu „Dokumenty a potvrzení rezervace – Jak Kiwi.com rezervuje cesty u dopravců“ soud osvědčil, jakým způsobem si cestující vytváří rezervaci prostřednictvím odpůrkyně. Připojena byla faktura č. 2022-19257726, ze které soud osvědčil osobní údaje dodavatele – odpůrkyně a konkrétního zákazníka Marco Cocuzza – Itálie, k rezervaci č. 245587100, z níž se podávalo, že odpůrkyně poskytuje navrhovatelce údaje o adrese bydliště jednotlivých cestujících.

Účastníci řízení navrhli jako listiny prokazující jejich skutková tvrzení další množství listin zejména vzájemné korespondence, soudních rozhodnutí, článků a dalších listin vyhotovených v cizojazyčném textu bez patřičných překladů, k nimž soud s ohledem na skutečnost, že posuzoval návrh na nařízení předběžného opatření z hlediska osvědčení rozhodných skutečností, především však pro právní závěry odůvodněné níže, nepřihlédl při zásadě, že při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření soud neprovádí a ani v souladu se zákonem nemůže provádět dokazování o jednotlivých rozhodných skutečnostech. Soud toliko z rozhodných listin vztahujících se k rozhodným skutečnostem tvrzeným především navrhovatelem předběžného opatření hodnotí, zda učiněná skutková tvrzení byla osvědčena a zda byla skutečně prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků řízení. Tím se postup soudu při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření výrazně odlišuje od postupu soudu aplikujícího důkazní řízení podle § 120 o.s.ř., dle kterého soud musí v souladu se zákonem postupovat při rozhodování o věci samé.

Soud skutečnosti osvědčené z jednotlivých důkazů opakovaně posoudil a dospěl k následujícím právním závěrům.

Návrh na nařízení předběžného opatření není důvodný.

Z předmětných listin soud vzal za osvědčené meritorně významné skutečnosti, které byly rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením, tj. že navrhovatelka a odpůrkyně jsou

podnikatelkami na shodném trhu podnikání, že navrhovatelka je společností v oblasti letecké přepravy přímo podnikající a odpůrkyně je zprostředkovatelkou přepravy mezi jednotlivými cestujícími a leteckými dopravci, tj. i navrhovatelkou, realizující svůj předmět podnikání prostřednictvím internetového vyhledávače letenek na webu kiwi.com. Soud vzal za osvědčené, že navrhovatelka a odpůrkyně si jsou konkurenty v oblasti letecké přepravy pro cestující. Vzal za osvědčené, že mnohé z informací o odbavení na letišti tak, jak jsou tvrzeny navrhovatelkou, jsou součástí obchodních podmínek a komerčních sdělení odpůrkyně a také osvědčil zásadní tvrzení o tom, že odpůrkyně neposkytuje navrhovatelce osobní údaje jednotlivých cestujících ve znění, ve kterém jí byly poskytnuty cestujícími, tj. neposkytuje informace o jejich skutečných e-mailových adresách a platebních kartách ve znění, ve kterém je obdržela do svých dispozic od cestujících, přičemž údaje o bydlišti cestujících navrhovatelce již nyní poskytuje.

Podle § 2972 zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále jen obč. zák.), kdo se účastní hospodářské soutěže, nesmí při soutěžní činnosti ani při sdružování k výkonu soutěžní činnosti vlastní účast v hospodářské soutěži nekalou soutěží zneužívat ani účast jiných v hospodářské soutěži omezovat. Podle § 2976 obč. zák. kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.

Soud na základě navržených důkazů dovedl, že zásadní skutková tvrzení navrhovatelky byla osvědčena. Za situace, kdy odpůrkyně poskytuje ve svých obchodních podmínkách a sděleních komerčního charakteru jednotlivým cestujícím informace, které se vztahují k on-line odbavení cestujících, které jsou neúplné, nesrozumitelné či nejednoznačné a tudíž zavádějící, přičemž se ale nemusí jednat o informace jednoznačně nepravdivé, může být takové jednání odpůrkyně jako soutěžitelky na shodném trhu podnikání s navrhovatelkou, jednáním klamavým a to ve formě jak přímého klamavého jednání, tak ve formě klamavého opomenutí. Tudíž takovým jednáním může být naplněna nekalá praktika, tj. jednání odpůrkyně v rozporu s generální klauzulí nekalé soutěže stanovenou v § 2976 obč. zák., tudíž jednání konkurujícího soutěžitele v rozporu s dobrými mravy soutěže, které je zákonem zakázáno.

Skutečnost, že do systému odpůrkyně zakládá vlastní e-mailové adresy a účet cestujících byla sice prokázána, ale sama o sobě důkazem o důvodnosti návrhu na nařízení předběžného opatření být nemohla. Soud z žádné posuzované listiny nedovodil, že by v důsledku nařízeného předběžného opatření nemohla odpůrkyně služby zprostředkování přepravy realizovat, popř. že by musela významně omezit své podnikání co do okruhu poskytovaných služeb cestujícím, když argumentace, že by musela vynaložit náklady spojené s případnou úpravou jejího softwaru neobstojí, jelikož „finanční“ hledisko oproti povinnosti podnikat v souladu s podmínkami stanovenými právními předpisy není samo o sobě právně významné. Žádnou z posuzovaných listin také nebyla osvědčena, natož prokázána obrana žalované, že měla-li by zprostředkovávat i údaje o platbě ze strany cestujících, mohlo by dojít k problémům, pokud by v systémech navrhovatelky byly zadávány údaje o platbě – kartě cestujícího, z níž však cena letenek hrazena nebude. Podstatným pro posouzení návrhu na nařízení předběžného opatření ale bylo následující.

Návrh na nařízení předběžného opatření musí soud posuzovat vždy individuálně ve vztahu k té které konkrétní sporné věci, k tomu kterému tvrzenému jednání v nekalé soutěži. Musí proto zkoumat specifikum věci, dopad případně nařízeného předběžného opatření jak do sféry navrhovatele tak i do sféry odpůrce a to i z pohledu hrozícího nebezpečí z prodlení ve vztahu k zahájení nekalého jednání a k délce jeho trvání.

Z obecných obchodních podmínek odpůrkyně bylo prokázáno, že navrhovatelkou zpochybňované a napadané praktiky odpůrkyně při zprostředkování přepravy, účtování poplatků, zajišťování

odbavení a to včetně zavazadel, nebyly v době uplatnění návrhu na nařízení předběžného opatření praktikou „novou“ či praktikou, proti které by navrhovatelka dlouhodobě brojila. Tyto obchodní podmínky byly nepochybně v platnosti od roku 2015. Odpůrkyně ke své obraně tvrdila, že devět let používá a nastoluje cestujícím shodné podmínky při zprostředkování přepravy realizované různými dopravci (včetně navrhovatelky), že tyto žádným způsobem neměnila, přičemž k jejich změně v neprospěch navrhovatelky či cestujících nedošlo ani v době od podání návrhu na nařízení předběžného opatření v lednu 2021. Proti těmto skutkovým tvrzením konec konců navrhovatelka žádnou námitku o jejich nepravdivosti nevznesla.

Při úvaze o prokázání potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků řízení, s přihlédnutím k rozhodnému stavu v nynější době rozhodování o předběžném opatření, tak mělo prvořadý význam tzv. časové hledisko, tj. plynutí času mezi zavedením a používáním tvrzené nekalé prakticky odpůrkyní při zprostředkování dopravy k cestujícím a také ve vztahu k navrhovatelce a mezi okamžikem, kdy se navrhovatelka začala domáhat úpravy vzájemných poměrů. Bylo tudíž nezbytné vzhledem k době uplatnění návrhu na nařízení předběžného opatření přihlédnout i k zásadě *vigilantibus iura scripta sunt* z pohledu zjevné skutečnosti, že do doby nastolení účinků vzniklé pandemie Covid 19 praktikovaný způsob podnikání odpůrkyně žalobkyně nikterak nezpochybňovala a nenapadala, ale zájem o změnu vztahů odpůrkyně k jednotlivým cestujícím a k navrhovatelce při poskytování konkrétních údajů o sjednání jednotlivých zprostředkovatelských smluv projevila až počátkem roku 2021. Od té doby navíc uplynulo další značné časové období v rozmezí cca dvanácti měsíců, v rámci kterých nebylo navrhovatelkou tvrzeno ani prokázáno, že by jí vznikala či hrozila vzniknout v souvislosti s vytýkaným jednáním odpůrkyně jakákoli škoda nebo újma, či že by se do podnikání navrhovatelky promítaly projevivší se jakékoli důsledky tvrzeného nekalého jednání odpůrkyně. Navrhovatelka v tomto směru žádná konkrétní skutková tvrzení neučinila a ani důkazy k jejich prokázání nenavrhlala, byť soud o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodoval opakovaně od ledna 2021. Upravit poměry účastníků řízení předběžným opatřením je na místě pouze tehdy, pokud hrozí nebezpečí z prodlení (srov. např. Vrchní soud v Praze, sp. zn. 3 Cmo 843/94, ze dne 5. 12. 1994). Soudu tudíž nezbylo než dospět k závěru, že navrhovatelka v rozhodnou dobu rozhodnutí soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření neprokázala potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků řízení způsobem, kterého se domáhala, a proto vyhovět žádnému z navržených petitů předběžného opatření nebylo možné.

Soud ve snaze o komplexní posouzení věci doplnil, že i za situace, že by potřebu úpravy vzájemných poměrů účastníků vzal za prokázanou, opakovaně by zamítl návrh na nařízení předběžného opatření k navrženému petitu, kterým měla být navrhovatelce uložena povinnost zdržet se poskytování osobám, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovává uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, následující informace: „*Některé letecké společnosti vám za odbavení na letišti mohou účtovat poplatek. Budete se tak pravděpodobně muset odbavit na letišti a zaplatit poplatek, který si letecká společnost může účtovat.*“, protože navrhovatelkou napadaná informace nebyla ve vztahu k ní nepravdivá, klamavá ani zavádějící, nebyla hanlivá, difamující a nepřičila se dobrým mravům. Jednalo se o zcela standardní obecný („některé letecké společnosti....mohou účtovat....bude pravděpodobně muset....“) komerční projev odpůrkyně. Soud by také opakovaně zamítl návrh na nařízení předběžného opatření k navrženému petitu, kterým se navrhovatelka domáhala na odpůrkyni uložení jí povinnosti pod bodem 3) návrhu, tj. odstranit závadný stav, tj. opravit osobní údaje osob, kterým prostřednictvím webu kiwi.com zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, o e-mailové adrese a o platební kartě, které navrhovatelce předala ve znění, ve kterém tyto osoby své osobní údaje odpůrkyni neposlytly. Uložení takové povinnosti by bylo v souladu se závěry obsaženými v nálezů Ústavního soudu II. ÚS 1440/21 nepřijatelným zásahem do práva podnikání odpůrkyně. Soud při nařízení předběžného opatření musí zvažovat přiměřenost uložené povinnosti jak co do zásahu tvrzeným nekalým jednáním do podnikatelské sféry navrhovatelky, tak co do dopadu na podnikání odpůrkyně, které

by byla povinnost předběžným opatřením nařízena. Zásah do práv odpůrkyně v takovém případě musí být přiměřený k dopadu tvrzeného jednání porušujícího dobré mravy soutěže. Návrh na nařízení předběžného opatření k odstranění závadného stavu by soud posoudil jako nepřiměřeně široký, nepatřičně zasahující do základního práva na podnikání. Pokud navrhovatelka nevymezila za jaké období, popř. ve kterých konkrétně uzavřených smlouvách s cestujícími by odpůrkyně měla opravit jejich osobní údaje, pak byl její požadavek neadekvátní, protože takto stanovená povinnost by byla fakticky obsahově a časově bezbřehá. Jestliže by tudíž soud navrženému výroku, kterým byl vázán, vyhověl a předběžné opatření by takto nařídil, založil by svým rozhodnutím protiprávní stav, protože by nastolil situaci, že by odpůrkyně byla povinna opravit osobní údaje cestujících, kterým zprostředkovala uzavření smlouvy o letecké přepravě s navrhovatelkou, týkající se e-mailových adres a platebních karet, za jednoznačně nevymezené období, ze smluv blíže nevymezeného rozsahu. Fakticky by se takto uložená povinnost mohla týkat nevýslovného množství smluv za případně i několik let zpětně. Skutečnost, zda odpůrkyně má nebo nemá dostatečné prostředky k zajištění splnění povinnosti nařízené soudem ve formě opravit osobní údaje, které předala navrhovatelce, by nebyla při posouzení návrhu rozhodná. Rozhodné by bylo, že navrhovatelka požadovala uložení předmětné povinnosti za období časově nevymezené, popř. nevymezené počtem smluv, jmény zákazníků atp., což soud posoudil jako neakceptovatelný, nepřiměřený a neopodstatněný nárok, který by znamenal neadekvátní zásah do podnikatelské sféry odpůrkyně. Pakliže takové vymezení v návrhu na nařízení předběžného opatření absentovalo, pak by soud takovou povinnost odpůrkyni při zásadě vyplývající z čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod uložit nemohl.

I když tudíž převážná část skutkových tvrzení navrhovatelky byla z předložených listin osvědčena, s ohledem na skutečnost, že navrhovatelka neprokázala potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků řízení nezbylo, než návrh v celém jeho uplatněném rozsahu jako nedůvodný zamítnout. Bylo totiž zjevné, že z důvodu dlouhodobého plynutí času, po který navrhovatelka, byť možná nesouhlasně, ale přesto respektovala podle ní závadný stav, který měl být jednáním odpůrkyně nastolen, který tak byl tudíž dlouhodobě, dalo by se říci zakonzervován, nebylo možné dospět k jinému závěru, než že potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků řízení neprokázala. Zákonné podmínky, na základě kterých by soud mohl předběžné opatření nařídit (§ 75c) odst. 1 o.s.ř.) nebyly naplněny, a proto soud musel návrh na nařízení předběžného opatření zamítnout.

Po právní moci tohoto usnesení soud v souladu s § 75c) odst. 4 o.s.ř. vrátí navrhovatelce jistotu složenou ve výši 50 000 Kč.

O náhradě nákladů řízení soud podle § 151 odst. 1 o.s.ř. v této fázi řízení nerozhodoval, jelikož o povinnosti nahradit náklady řízení soud rozhoduje v rozhodnutí, jímž se řízení končí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto usnesení je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Brno 20. července 2022

JUDr. Dagmar Novotná v. r.
samosoudkyně

